

Sygn. akt III CZ 1/06

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)
SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)
SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku R. S.

przy uczestnictwie D. S.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 stycznia 2006 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 22 września 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 września 2005 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie R. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 2 czerwca 2005 r. oddalającego jej kasację od postanowienia Sądu pierwszej instancji zapadłego w sprawie o podział majątku wspólnego. Odrzucając skargę Sąd wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia określona przez wnioskodawczynię wynosi 142.012 zł, a więc nie sięga kwotowego progu dopuszczalności skargi określonego w art. 519¹ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczynie podnosi, że określona w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia podana została omyłkowo, a pomyłka ta została sprostowana pismem z dnia 4 października 2005 r. i określono ją na kwotę 196.146 zł. Na wystąpienie pomyłki wskazywała przy tym jednoznacznie okoliczność, że zaskarżono postanowienie Sądu drugiej instancji w całości, w wartość przedmiotu zaskarżenia określona w apelacji (która została w całości oddalona) wynosiła właśnie 196.146 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach o podział majątku wspólnego przesłanką dopuszczalności kasacji jest określona ustawowo minimalna wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Dokonując określenia tej wartości wnoszący skargę kasacyjną powinien zatem zachować szczególną staranność. Za niedopuszczalne należy uznać dokonywanie w późniejszym terminie poprawek. W okolicznościach konkretnej sprawy należy także zauważyć, że ewentualna pomyłka, na którą powołuje się wnioskodawczynie, nie miała charakteru oczywistego. Z treści skargi kasacyjnej wynika bowiem, że skarżąca kwestionuje jedynie niezaliczenie przez Sądy orzekające do majątku wspólnego jednego składnika, tzn. mieszkania, którego wartość określona została na kwotę wskazaną w skardze kasacyjnej jako wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów zażalenie należało oddalić jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 394¹ § 1 w związku z art. 385 i art. 397 § 3 k.p.c.).